

1.b) Czy odpowiedź na pytanie 1.a) brzmi odmiennie, jeśli złożony przez wspomnianego cudzoziemca po terminie wniosek o przedłużenie okresu ważności, który wpłynął w okresie sześciu miesięcy po upływie okresu ważności tego zezwolenia na pobyt, jest rozpatrywany na podstawie kryteriów wydania zezwolenia na dalszy pobyt, a wnioskodawca może oczekiwać na wydanie decyzji w przedmiocie jego wniosku na terytorium tego państwa, mimo że na podstawie prawa krajowego wniosek ten uznaje się za wniosek o wydanie pierwszego zezwolenia na pobyt?

2.a) Czy pojęcie „ograniczenia” zawarte w art. 13 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również obowiązek uiszczenia opłaty za rozpatrzenie wniosku o przedłużenie okresu ważności zezwolenia na pobyt, ciążyący na cudzoziemcu — obywatelu tureckim, objętym podmiotowym zakresem stosowania decyzji nr 1/80 — którego niespełnienie skutkuje na podstawie art. 24 ust. 2 Wv 2000 pozostawieniem wniosku cudzoziemca bez rozpatrzenia?

2.b) Czy odpowiedź na pytanie 2.a) brzmi odmiennie, jeśli wysokość opłaty nie przekracza kosztów powstałych przy rozpatrywaniu wniosku?

3. Czy art. 13 decyzji nr 1/80, która ma między innymi za cel wykonanie Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją⁽¹⁾, w związku z art. 59 tego protokołu należy interpretować w ten sposób, że wysokość opłat (wynosząca dla cudzoziemca w rozpatrywanym okresie czasu 169 EUR) nałożonych na obywatela tureckiego, który objęty jest podmiotowym zakresem stosowania decyzji nr 1/80, za rozpatrzenie wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt lub o przedłużenie okresu jego ważności nie może przekraczać wysokości opłaty (30 EUR), która pobierana jest od obywatela Wspólnoty za rozpatrzenie wniosku o dokonanie kontroli w świetle prawa wspólnotowego i wydanie związanej z nią karty pobytowej (zob. art. 9 ust. 1 dyrektywy 68/360/EWG⁽²⁾ oraz art. 25 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE⁽³⁾)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1972, L 293, str. 1

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników państw członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257, str. 13)

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Charleroi (Belgia) w dniu 30 maja 2006 r. — SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens przeciwko Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej (FIF-
ie)**

(Sprawa C-243/06)

(2006/C 212/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de commerce de Charleroi (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens

Strona pozwana: Międzynarodowa Federacja Piłki Nożnej (FIFA).

Pytanie prejudycjalne

Czy obowiązki, jakie na kluby piłkarskie i zawodników zatrudnionych przez kluby na podstawie umowy o pracę nakładają przepisy statutowe i regulaminowe FIF-y, regulujące obowiązkowe i nieodpłatne udostępnianie zawodników związkowi krajowemu, jak również jednostronne i wiążące ustalenie skoordynowanego kalendarza meczów, stanowią niezgodne z prawem ograniczenie konkurencji lub nadużycie pozycji dominującej, lub przeszkody w korzystaniu z podstawowych swobód przyznanych w traktacie WE, a zatem są sprzeczne z art. 81 i 82 traktatu lub jakimkolwiek innym przepisem prawa wspólnotowego, w szczególności z art. 39 i 49 traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) w dniu 2 czerwca 2006 r. — Josefa Velasco Navarro przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sprawa C-246/06)

(2006/C 212/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras